

36

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД 1
Гл. № 3/К. 9.3/1999
Дата 07.04.1999

МИНИСТЕРСТВО НА
ПРАВОСЪДИЕТО
И ПРАВНАТА
ЕВРОИНТЕГРАЦИЯ

815/06.04.99г.

На министъра на

г. Хаджистев

7.04.99

СТАНОВИЩЕ

НА МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО И
ПРАВНАТА ЕВРОИНТЕГРАЦИЯ

ОТНОСНО: искане на 61 народни представители от XXXVIII Народно събрание за оспорване конституционността на политическата партия "Обединена македонска организация "Илинден" – партия за икономическо развитие и интеграция на населението /"ОМО Илинден – ПИРИН" /

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИ,

С определение, произнесено от Конституционния съд на Република България на 9 март 1999 г., министъра на правосъдието и правната евроинтеграция е конституиран като заинтересувана страна по конституционно дело № 3/1999 г.

В указания от Конституционния съд срок и въз основа на проучване на искането на групата народни представители, на устава на партията и решението на Софийски градски съд за регистрацията ѝ, както и на проучване на законодателството в тази област и практиката на Конституционния съд, предлагам на Вашето внимание следното становище по делото:

Политическата партия "Обединена македонска организация - Илинден" – партия за икономическо развитие и интеграция на населението е /"ОМО – Илинден – ПИРИН"/ е регистрирана от Софийски градски съд, фирмено отделение, 2 с-в на 12 февруари 1999 г. Регистрацията е обнародвана в ДВ, бр. 16/1999 г.

В устава на “ОМО Илинден ПИРИН” част от целите на партията са определени така:

- да работи за изравняването на жизнения стандарт на Пиринска Македония с този на останалата част от България /чл.3, т.8 от устава/;
- да защитава правата, свободите и икономическите интереси на населението от Пиринска Македония и бежанците от Егейска Македония /чл. 3, т. 7 от устава/;
- да извършва политическа дейност в името на духовното обединяване.. на населението от Пиринска Македония и бежанците от Егейска Македония /чл.3, т.6 от устава/;

Съдържанието на посочените цели и начинът, по който са формулирани, води до съмнение относно съответствието им с разпоредбата на чл. 11, ал. 4 от Конституцията на Република България. Така например във формулировката “изравняване на жизненият стандарт на Пиринска Македония с този на останалата част от Република България” всъщност се съдържа презумпцията, че жизненият стандарт на населението от Пиринска Македония е по-нисък в сравнение с останалите райони. Без да е казано изрично, очевидно се налага извода, че “по-ниският” жизнен стандарт се дължи на ограничаване правата на тези граждани.

Трудно е да се приеме, че това твърдение отговаря на историческата истина и на принципите, върху които е изградено политическото устройство на Република България. В този смисъл може да се твърди, че е противоконституционно съществуването на партия, която посочва като своя цел постигането от част от населението на права, които всъщност не са им били отнемани от българската държава.

Естественият резултат от преследването на посочените цели би бил разпалването на вражда, дезинтеграция на българската нация и промяна на самосъзнанието на населението на определени райони в посока то да се чувства обезправено, въпреки че такъв проблем реално не съществува.

Различно е положението, когато става въпрос за Движението за права и свободи /ДПС/ - в своето решение № 4 от 1992 г. Конституционният съд прие, че “създаването на ДПС се явява естествена реакция срещу накърняването на основни човешки права и пренебрегването на значими духовни и материални интереси” и в този смисъл “ограничеността на групите български граждани, чиито права и свободи целят да защитават основателите на движението, се обуславя от момента, в който движението се учредява ..”

Считаме, че от историко-политическа гледна точка трудно може да се намерят факти, които да подкрепят тезата, че политическите и икономически права на населението на Пиринска Македония и бежанците от Егейска Македония са били ограничавани в по-голяма степен от тези на останалите български граждани. Застъпваме становището, че паралел за равенство или някакво сходство на проблемите, които предопределят създаването на ДПС и създаването на ОМО "Илинден" ПИРИН не следва да се прави, тъй като условията за възникването на двете партии са несъпоставими. Решение на Конституционния съд № 4 от 1992 г. не следва да обвързва Конституционния съд при решаването на въпроса дали ОМО "Илинден" ПИРИН е противоконституционна партия.

От чисто правна страна, като се имат предвид посочените цели на партията, считаме, че тя апелира към ограничени кръгове от населението, с което се цели основата ѝ да бъде поставена като етническа. Тези цели също така предопределят функционирането на партията ОМО "Илинден" ПИРИН в ограничени рамки, свързани с ценностите, идеите и интересите на "своя" кръг от членове, привърженици и избиратели, изразяващи политическата воля на този кръг. В устава на регистрираната партия "ОМО Илинден ПИРИН" е закрепен принципът за утвърждаване и защита, включително политическа, на правата на различни общности, което представлява политическо разделение на гражданите на републиката по общностни признаци. Това е в пряко противоречие както с принципа за единство на нацията, залегнал като цяло в Конституцията на Република България и формулиран още в преамбюла, така и с разпоредбата на чл. 11, ал. 4 от Конституцията на Република България.

Предлагам на Конституционния съд да упражни правомощието си по чл. 12, ал. 1, т. 5 от Закона за Конституционния съд, като обяви партията "ОМО Илинден – ПИРИН" за противоконституционна.

МИНИСТЪР
/ВАСИЛ ГОЦЕВ/

